

I. V. LENİN ÖNDERLİĞİNDE RUSYA MARKSİSTLERİNİN
PROLETERYANIN
DEVİRİMÇİ PARTİSİNİ YARATMA UGRUNDAKİ ÇALIŞMALARI

**I. V.I. LENİN ÖNDERLİĞİNDE RUSYA
MARKSİSTLERİNİN, PROLETERYANIN DEVRİMCI
PARTİSİNİ YARATMA UĞRUNDAKİ ÇALIŞMALARI**

**BOLŞEVİZMİN VE DÜNYADA İLK SOSYALİST DEVLETİN KURUCUSU
VLADAMİR İLYİÇ ULYANOV (takma adıyla LENİN) 22 Nisan 1870'te (Eski Rus
takvimine göre 10 Nisan) Volga üzerindeki Simbirsk (daha sonra Ulyanovsk) kasabasında
dünyaya geldi.**

Daha genç yaşlarda Lenin, çevresinde dönen yaşama ilgi duyuyor ve kendi büyüklerinin siyasi konuşmalarını dikkatle izliyordu. Çok okuyordu ve daha ilk gençlik yıllarında en iyi devrimci-demokratik yazarların eserlerini okumuştı. On dört on beş yaşlarında, Çernişevski'nin Ne Yapmalı? Romanını okumuştı. Ayrıca, o sırada "yasak" olan Dobrolyubov, Pisarev'in eserleri yanında başka eserler de okumuştı.

Genç Lenin en büyük kardeşi olan Alexander'den çok etkilenmişti. St. Petersburg Üniversitesinde okurken yaz tatilini evde geçiriyordu. 1885 ve 1886 yaz tatillerinde Marx'ın Kapitali'nin bir kopyasını getirmiş ve Lenin okumaya başlamıştı.

Çarlık Rusya'sında hüküm süren tüm sosyal ve siyasi sisteme karşı Lenin'in muhalefeti daha yaşamının ilk yıllarında şekillenmeye başlamıştı. Daha Yüksek Okul öğrencisi iken devrimci bir anlayışa sahipti ve bu onun okul derslerine de yansımıştı. Örneğin, bir gün okul müdürü Lenin'in yazdığı bir kompozisyonu ona geri göndermiş ve ona hoşnut olmayan bir tonda "Burada hakkında yazdığın ezilen sınıflar kimlerdir? Niye böyle şeyler yazıyorsun?" demişti.

1887 yılı, Lenin'in yaşamında bir dönüm noktası olmuştu. O yıl, geri dönmeyecek bir biçimde devrim yolunu tutmuştu.

O yılın başlangıcında Ulyanov ailesine büyük hüznün çökmüştü. 1 Mart'ta Lenin'in en büyük kardeşi Alexander Ulyanov, Çar III. Alexander'e suikast düzenlemekten St. Petersburg'da tutuklanmıştı. Ayrıca Lenin'in en büyük kızkardeşi Anna da tutuklanmıştı. Alexander Ulyanov Schlüsselburg Kalesi'nde 8 Mayıs 1887'de idam edilmişti.

Kardeşinin ölümü Lenin'in devrim yolunu tutmasında önemli bir dönüm noktası olmuştu. Kardeşinin kahramanlığına hayran olmasına rağmen, hali hazırda o sırada Lenin çarlığa karşı mücadelede terörist yöntemlerin yanlış olduğunu ve hedefe bu yolla ulaşamayacağını düşünüyordu. Alexander'in terörist bir örgüte bağlı olduğunu ilk öğrendiğinde "Hayır, biz bu yolu tutmayacağız. Bu tutulacak yol değildir" demişti.

Yüksek Okuldan en yüksek altın ödülü alarak mezun olduktan sonra 13 Ağustos 1887'de hukuk okumak için Kazan Üniversitesine kaydoldu.

Lenin, Kazan'da erkenden devrimcilerle temaslar kurdu ve çarlık gizli polis kayıtlarına göre "çok tehlikeli bir akım" olan bir öğrenci çevresine katıldı. Lenin, öğrenci çevrelerinde öne çıkan bir kişiydi. Devrimci anlayışa sahip, enerjik, iyi-okumuş ve görüşlerini büyük bir güç ve inançla savunuyordu. Üniversitede iken sürekli olarak Jandarma ve üniversite idarecileri tarafından gözetim altındaydı.

Çarlık hükümetinin Üniversite mevkilerini gerici profesörlerle doldurmaya çalışmış ve tüm öğrenci birliklerini ağır bir biçimde cezalandırmıştı. Polisin cezalandırmaları protestolara yol açmıştı. 1887'de Moskova'da çıkan protesto gösterileri diğer üniversitelere de yayılmış ve 4

Aralık 1897’de Kazan Üniversitesi’nde de patlak vermişti. Lenin en aktif bir biçimde gösterilerin hazırlık konferanslarında ve gösterilerde yer almıştı. Çarlık idarecileri hemen bir dizi baskılara başvurmuştu. Lenin devrimci öğrenci hareketinin diğer aktif üye ve örgütleyicileriyle birlikte tutuklanmıştı.

Hapishaneye giderken Lenin’e eşlik eden çavuş, ona “Bütün bu karışıklıkları niye yapıyorsunuz genç adam? Karşında bir duvar olduğunu görmüyor musun?” demişti.

“Evet, bir duvar, ama çürümüş bir duvar” diye cevap vermişti Lenin. “ Sadece bir itmek ister ve yıkılacak.

Öğrenciler hapiste iken birbirleriyle serbest bırakıldıkları zaman ne yapacaklarını tartışıyorlardı. Birisi Lenin’e ‘İyi, siz ne yapacaksınız “diye sormuştu. Lenin önünde bir yol olduğunu – devrimci mücadele yolu- söylemişti.

5 Aralık 1897’de Lenin Kazan Üniversitesi’nden kovuldu ve iki gün sonra Kokuşinko köyüne sürgün edildi ve polis gözetimi altında tutuldu.

Böylece, Lenin daha onyediy yaşında çarlık otokrasisi ile çatışmada ilk devrimci bapizmini almış oldu. O zamandan sonra bütün yaşamını otokrasie ve kapitalizme karşı, çalışan halkın baskı ve sömürden kurtuluşu için mücadeleye adadı.

Lenin’in Kazan’a dönmesine izin verildikten sonra değişik illegal devrimci çevrelerle tanışmıştı. Bu çevrelerde, Marx’ın eserleri orijinal ve çeviri olarak, ayrıca Plekhanov’un Narodniklere karşı yazılmış polemik yazıları ve özellikle Farklılıklarımız okunuyordu ve ateşli tartışmalar yapıyordu.

1888 kışında, Lenin Marx’ın Kapital’ini ciddi bir biçimde çalışmaya başlamıştı. Bu eser Lenin’de büyük bir izlenim bırakmıştı.

1888’de Kazan’da N.E. Fedoseyev tarafından örgütlenen Marksist çevrelerden birine katılmıştı.

O günlerde Marksizm çok büyük zorluklar içinde ilerliyordu. Narodizm, devrimci anlayışa sahip aydınlar üzerinde hala daha büyük etkinliğe sahipti ve bu Marksizm'in yayılması önünde başlıca engeldi. Bu dönemde Marksizm'in savunucuları çok azdı. Lenin, bu Rus Marksistlerinin ilklerindedir. Daha genç yaşta Narodizmin yanlış bir yol olduğunu ve çarlıkla mücadelede terörist yöntemlerin zararlı olduğunu farketmişti. Lenin, Marksizmin Rusya'da süren çarlık sisteminin ve kitlelerin acımasız sömürüsüne karşı mücadelede başarıya ulaştıracak güçlü bir silah olduğunu görmüştü.

Kazan'daki devrimci eylemler çarlık jandarmasını rahatsız ediyordu. Temmuz 1889'da Fedoseyev tutuklanmıştı. Lenin'in katıldığı çevre de açığa çıkartılmıştı ve tüm üyeleri tutuklanmıştı. Lenin, bu tutuklamalardan şans eseri kurtulmuştu.

Lenin 1889'da Samara şehrine ailesi ile birlikte yerleşmeye geldiğinde bilinçli bir Marksistti.

Bu dönemde, Samara Narodizmin en güçlü yerlerinden biriydi. Narodizm savunucuları Marksizm'e karşıydı ve sosyal gelişme kanunlarını anlamıyorlardı. Narodnikler, Rusya'da kapitalizmin kapitalizmin "tesadüfi" bir olgu olduğunu iddia ediyorlardı. Ayrıca işçi sınıfının devrimci harekette öncü bir rol oynayacağını reddediyorlardı ve sosyalizmin köylü komünleri ile geleceğini savunuyorlardı.

Lenin, Samara'ya geldiği sırada, devrimci görüşlere sahip gençlerin birkaç çevreleri vardı. Bunlardan en önemlisi A.P. Sklyarenko tarafından yönlendiriliyordu. Bu çevre tarihi, ekonomik, felsefi sorunları ve köylü sorununu inceliyordu. Sklyarenko, ayrıca işçilerle, özellikle demiryolu işçileriyle bağlara sahipti. Genelde, bu çevre Narodnik akımı takip ediyordu. Marksist düşünceleri çevre üyelerine tanıtan Lenin'den etkilenen Sklyarenko, kısa bir sürede Narodnik görüşleri terkederek bir Marksist olmuştu.

Lenin, gerek Sklyarenko'nun çevresinde gerekse diğer gizli devrimci gençlik çevrelerinde Marksizm üzerine ve Narodizmi eleştiren makaleler okuyordu. Lenin, daha o sırada, geniş Marksizm bilgisi ile dinleyicilerini hayretler içinde bırakmıştı. Lenin, Samara'da Marx ve Engels'in eserlerini incelemeye devam etmişti. Lenin, Marx ve Engels'in Komünist Manifestosu'nu kendisi Rusça'ya tercüme etmişti. Lenin, Marksist teorinin soyut ve kitabi olarak kabullenilmesinden nefret ediyordu ve hiçbir zaman Marksizm'i cansız bir dogma olarak görmemişti. Lenin için Marksizm, devrimci eyleme kılavuzluk eden canlı bir teori idi.

Lenin'in Marksist görüşleri, Samara'da kaldığı dört yıl içinde kristalleşmiş ve Narodniklere karşı ilk savaşları vermişti. Rus ekonomisi ve tarihi üzerine çalışmaları ve Samara çevrelerinde okuduğu yazıları "Halkın Dostları Nedir ve Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savaşılır?" adlı eserine temel olmuştu. Lenin'in etrafında, devrimci gençlik üzerinde önemli etkinliği olan Samara Marksistlerinin ilk çevresi oluşmuştu.

Lenin Nizhi-Novgorod , Vladamir ve St. Petersburg'daki Marksistlerle temaslar kurdu. Vladamir'de hapiste olan Fedoseyev ile yazışmıştı. Marksist hareketin daha başlangıç aşamasında olduğu bu yıllarda Volga bölgesi, Lenin ve Fedoseyev'in çalışmaları sayesinde Marksizm'in propagandasının yapıldığı başlıca merkezlerden biri olmuştu.

Samara çevrelerinde Marksizm'in düşüncelerinin propagandası ve Narodniklerle sürdürülen tartışmalar, Lenin'i tatmin etmemişti. Proletarya hareketi ve siyasi mücadele merkezlerinden uzakta olan Samara eyaletindeki hayatı sönük buluyordu. Lenin sanayi proletaryasının olduğu yere gitmeye can atıyordu.

Lenin 31 Ağustos 1893'te, Rusya'nın siyasi odak noktası olan St. Petersburg'a gitmişti.

Lenin, geniş işçi sınıfının kitle hareketinin kabaran akıntısının arifesinde Petersburg'a gelmişti.

Plehanov'un önderliğinde "Emeğin Kurtuluşu Grubu"nun kuruluşundan (1883), Marksizm'in Rusya'da propagandasına başlamasından ve işçi sınıfı hareketi ile ilk bağları kurma yönünde ilk adımı atmasından bu yana on yıl geçmişti.

Bu dönemde Rusya'da kapitalizmin gelişmesi, işçi sınıfının büyümesine ve işçi sınıfı hareketinin yayılmasına yol açmıştı. Marksist propaganda küçük çapta yürütülmesine rağmen, meyvelerini vermişti. İlk Marksist işçiler ortaya çıkmıştı. Ama, Marksist çevreler geniş işçi sınıfı hareketi ile çok gevşek bağlar içindeydi. Daha sonra Lenin, 1880'lerin sonları ve 1890'ların başlangıcı dönemine değinirken, sosyal-demokrat hareketin “zor büyüme” dönemi olarak bahsediyordu. Büyük bir ADIMIN atılması –SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİN KAYNAŞMASI- için şartların olgunlaştığını çok azı fark etmişti.

Lenin, St. Petersburg'a vardktan sonra bu tarihi görevi uygulamak için çalışmaya koyulmuştu. Lenin, daha 23 yaşında idi. Ama, hali hazırda tamamen olgunlaşmış, iyi eğitilmiş, canını ve ruhunu işçi sınıfına adanmış devrimci bir Marksistti.

Aynı zamanda, St. Petersburg'da birkaç devrimci ve karşıt gençlik çevreleri faaliyet gösteriyorlardı. Lenin, bu çevrelerden biriyle hemen temas kurdu. Bu çevre, 1892'deki yenilgiden geriye kalan, Brusnev tarafından yönlendirilen Sosyal-Demokratik bir örgüttü. Bu çevre, sadece ileri işçilerle bireysel temelde teması olan, soyut bir şekilde propaganda yürüten, ülkenin siyasal hayatından kopuk olan bir ör güttü. Bu çevrede, St. Petersburg Sosyal-Demokratları tarafından yürütülen çalışma, soyut ve canlı hayattan kopuk bir Marksizm çalışmasıydı. Çevre üyeleri, haklı olarak, 1893 başında, Lenin'in St. Petersburg'da ortaya çıkışının etkisini "etkinlikten sonra hayat veren bir gök gürültüsü" olarak değerlendirmişlerdi. Lenin, St. Petersburg Sosyal-Demokratları Gurubunu kitleler arasında pratik siyasal eylem yoluna koymak için çalışmaya başlamıştı. Bunda belirleyici bir faktör olan Hermann Krassin'i (bir St. Petersburg Sosyal-Demokratları Grubu üyesi) eleştirdiği "Pazar Sorunu" adlı makalesi idi .Bu eser kaybolmuş ve 40 yıl sonra, 1937'de bulunarak yayınlanmıştır. Lenin'in düşünceleri St. Petersburg Marksistleri üzerinde güçlü bir etki bırakmıştı. Narodniklere karşı mücadelede ellerine güçlü bir silah vermişti ve Narodniklere karşı nasıl mücadele edeceğini göstermişti. SBKP/B Tarihi-Kısa Ders'te belirtildiği gibi, “üstün ve geniş Marksizm bilgisiyile, Marksizm'i Rusya'nın ekonomik ve siyasi koşullarına uygulamada, işçilerin davasının

zaferine olan sarsılmaz inancı ile, örgütleyici yeteneği ile, Lenin St. Petersburg Sosyal-Demokratlarının önderi oldu.” (SBKP/B Tarihi - Kısa Ders, İngilizce Baskı, s.16)

Lenin, 1894'te, Moskova'da Narodniklere karşı mücadelesini sürdürmüş ve bu mücadeleden başarıyla çıkmıştı.

Lenin 1894 yazında, “Halkın Dostları” Nedir ve Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savaşılır? adlı ünlü eserini yazdı. Lenin bu eserinde, kendilerine “halkın dostları” diyen Liberal Narodniklerin maskesini yırttı ve gerçek renklerini teşhir etti. Lenin , Narodniklerin teorik görüşlerinin gerici olduğunu ve siyasi platformlarının karşı-devrimci olduğunu gösterdi. Halkın gerçek dostları, toprak ağalığını ve kapitalizmi , çarlığı yıkmayı hedefleyen Marksistlerdi. “Halkın Dostları” Nedir ve Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savaşılır? sadece Narodizmin bir eleştirisi değildi. O, Rusya'da doğmakta olan karşı-devrimci Marksist partinin manifestosuydu. Lenin, bu eserinde, Marksist dünya bakış açısının ilkelerini geliştirdi. Muazzam bir açıklıkla Rusya işçi sınıfının tarihi gelişiminin yönünü tespit etti. Lenin, Rusya'da kapitalizme karşı mücadelede işçi sınıfının bütün sömürülen yığınlarının biricik temsilcisi olduğunu ortaya koydu. Bu sınıfın, son hedefi kapitalist sistemi yıkmaya ve komünist toplumu inşa etme yolunda, somut görevi çarlığı yıkmaktı. Otokrasiye karşı mücadelede, proletarya burjuvaziye güvenemezdi, çünkü burjuvazi bütün gerici güçlerle işçi sınıfına karşı kaçınılmaz olarak ittifak içine girecekti. İşçi sınıfının müttefiki köylülüktü. Lenin, daha 1890'larda ilk yazdığı eserlerinde, işçiler ve köylüler arasında, çarlığı, toprak ağalarını ve burjuvaziye yıkmada temel araç olan devrimci bir ittifakı savunuyordu. Lenin “eğer Rusya Marksistleri temel görevlerini –dağınık Marksist çevreleri tek bir sosyalist işçi partisinde birleştirme- yerine getirebilirlerse işçi sınıfının köylülük ile ittifak içinde mücadelesi başarılı olabilir” diyordu. Lenin, “Sosyal Demokrasinin düşüncelerini yaymak ve işçileri siyasi güç olarak birleştirmek için çalışmak zorunda olduğumuz şartlarda en uygun örgüt şeklinin ne olduğu konusunda karar vermeliyiz diyordu. (Lenin, Toplu Eserler, Cilt 1, İngilizce baskı)

Teorik ve pratik çalışmanın önemi konusunda, Lenin "Halkın Dostları” Nedir ve Sosyal-Demokratlara Karşı Nasıl Savaşılır?" adlı eserinde şunları yazıyordu:

“Sosyalist aydınlar ancak hayallerini terkettikleri ve Rusya'nın istenen değil, gerçek gelişmesinde, mümkün olan değil, gerçek toplumsal ilişkilerinde destek aramaya başladıkları zaman verimli bir çalışma yapmayı umabilirler. Dahası, onların TEORİK çalışmaları, Rusya'daki ekonomik uzlaşmaz karşıtlıkların bütün biçimlerinin ve ardıl gelişmelerinin incelenmesine yöneltilmelidir, siyasal tarihin, hukuksal sistemin özelliklerinin, ya da yerleşmiş teorik önyargının onu gizlediği her yerde bu uzlaşmaz karşıtlığı açığa çıkarmaları gerekir. Gerçekliklerimizin belli bir üretim ilişkileri sistemi olarak bütün bir görünümünü sunmaları, çalışan halkın sömürülmesinin ve mülksüzleştirilmesinin bu sistem altında esas olduğunu göstermeleri ve ekonomik gelişme tarafından belirtilen bu sistemden çıkış yolunu göstermeleri gerekir.” (aLç, s.196, Sol Yayınları)

“... Sosyal Demokratların teorik çalışmasının gerekliliğini, önemini ve genişliğini böylece vurgularken, hiç de bu çalışmanın PRATİK çalışmadan önde geleceğini* söylemek istemiyorum - hele bu sonuncusunun, birincisi tamamlanıncaya kadar ertelenmesi gerektiğini hiç söylemiyorum. ... Bu koşullar altında teorik ve pratik çalışma, kıdemli Alman Sosyal Demokratı Liebknecht tarafından yerinde olarak şöyle tanımlanan tek bir çalışma içinde kaynaşır.

Studieren, Propagandieren,Organisieren (İnceleme, Propaganda, Örgütleme)

Yukarıda değinilen teorik çalışma olmaksızın ideolojik lider olamazsınız, bu çalışmayı davanın gereksinmelerini karşılamaya yöneltmeden, ve bu teorinin sonuçlarını işçiler arasında yaymadan ve onların örgütlenmesine yardımcı olmadan ideolojik lider olamayacağınız gibi . (adı geçen eser, s. 198)

İşte “bu görevin böyle sunulması , sosyal-demokrasiyi, sosyalist gurupların çoğu kez acısını çektikleri kusurlardan, yani dogmatizm ve sekterlikten korumaktadır.”

* Tersine, propaganda ve ajitasyon pratik çalışması her zaman önde gelmektedir, çünkü, birinci olarak, teorik çalışma yalnızca pratik çalışmanın öne sürdüğü sorunlara yanıt sağlar ve ikinci olarak da, sosyal-demokratlar ellerinde olmayan nedenlerle öyle sık teorik çalışma ile kendilerini sınırlamak zorunda kalmışlardır ki, pratik çalışmanın olanaklı olduğu her ana büyük değer verirler.

Eser, Lenin'in Rusya işçi sınıfının tarihi gelişme -yolunun ebedi açıklaması ile şöyle sona ermektedir:

"Sosyal demokratlar tüm dikkatlerini ve tüm faaliyetlerini işçi sınıfı üzerinde yoğunlaştırırlar. Onun ileri temsilcileri, bilimsel sosyalizm fikirlerini, Rusya işçisinin tarihsel rolü fikrini iyice kavradıkları zaman, bu fikirler yaygınlaştığı zaman, ve işçilerin bugünkü dağınık ekonomik savaşını bilinçli sınıf savaşımına dönüştürmek üzere işçiler arasında sağlam örgütler kurulduğu zaman RUSYA İŞÇİLERİ, tüm demokratik öğelerin başını çekerek mutlakiyeti devirecek ve RUSYA PROLETARYASINI (BÜTÜN ÜLKELERİN proletaryasıyla yan yana) açık siyasal savaşımın düz yolundan komünist devrimin zaferine götürecektir." (a.g.e., s.197)

"Halkın Dostları" Nedir ve Sosyal-Demokratlara Karşı Nasıl Savaşırılar? adlı eserin tarihsel önemi, Lenin'in Narodizm teorilerini yıktıktan ve Rusya Marksistlerinin görevlerini formüle ettikten sonra işçi sınıfının savaşım çizgisini doğru olarak göstermesi, toplumun en ileri, en devrimci gücü olan işçi sınıfının rolünü ve işçi sınıfının müttefiki köylülüğün rolünü doğru olarak tespit etmesi gerçeğinde yatmaktadır. (SBKP/B Tarihi -Kısa Ders, s.20, İngilizce baskı)

Rusya'da faaliyet gösteren birçok sosyal-demokratın bu eserden haberi olmuştu. Tiflis'te, devrimci harekete daha yeni katılan genç Stalin tarafından okunmuştu.

Lenin, bir yandan Narodizme karşı mücadele ederken, diğer yandan geçici "yol arkadaşları" olan "Legal Marksistler" diye anılan, fakat gerçekte burjuva liberalleri olanlara karşı mücadele etti. "Legal Marksist"ler Narodizme karşı mücadeleden yararlanmaya çalışan ve işçi sınıfı hareketini burjuvazinin çıkarlarına bağlı kılmaya çalışanlardı. Bunlar, Marksizmin devrimci özünü boşaltıp , burjuva reformizmine dönüştürmeye çalışıyorlardı. Bu "yol arkadaşları" daha sonraki yıllarda Anayasacı Demokratlar, iç savaş sırasında da Beyaz Muhafızlar olmuşlardı.

Lenin, "Legal Marksistler"e karşı kampanyasını -Rusya Marksistlerinin "kültürden yoksun

olduklarını ve kapitalizmden öğrenmelerini salık veren- P.Struve'a saldırarak başlatmıştı. 1894 kışında "Legal Marksistler"in temsilcilerinin bulunduğu St. Petersburg Marksistlerinin toplantısında, Lenin "Burjuva Yazınında Marksizmin Yansıması" adlı bir makaleyi okudu. "Legal Marksistler"in liberal burjuva yüzlerini teşhir etti ve Struve'un görüşlerini şiddetle reddederek mahkum etti. Lenin, "Legal Marksistler"in burjuva demokratları olduğunu, Narodizmi reddettikten sonra Narodizme karşı çıkan, Narodnik, küçük burjuva (veya köylü) sosyalizminden proleter sosyalizmine değil, fakat burjuva sosyalizmine geçtiklerini gösterdi.

Aynı zamanda, Lenin "Legal Marksistler"le Narodniklere karşı onları kullanmak için geçici bir blok kurulmasının mümkün olduğuna inanıyordu. Bu blok, Lenin'in tüm siyasi blok ve anlaşmalarda öne sürdüğü çizginin temel özelliğini açık olarak göstermiştir; yani, proletarya tamamen ideolojik, siyasi ve örgüt-sel bağımsızlığını korumada ve geçici ve güvenilmez müttefikleri eleştirme özgürlüğüne sahip olmasında ısrar ediyordu. Lenin, Narodniklere ve "Legal Marksistler"e karşı mücadele içerisinde, Rusya'da Marksist kadroları eğitiyor, ve Marksizmin en ufak çarpıtılmasına karşı sarsılmaz ideolojik muhalefet etme geleneğini yayıyordu.

Lenin'in "Narodizmin Ekonomik İçeriği ve Bay Struve 'un Kitabındaki Eleştirisi" adlı makalesini okuyan Stalin "ne pahasına olursa olsun Lenin'le buluşmalıyım" demişti.

Lenin, bir yandan Narodizme ve "Legal Marksizm"e karşı kampanyasını ve Rus Marksistlerinin devrimci programını ortaya çıkarmak için çalışırken, diğer yandan da Partiyi inşa etmek için yoğun örgütsel çalışmasını sürdürüyordu. St.Petersburg'ta ileri işçilerle temaslar kurarak onları gelecekteki partinin örgütleyicileri olarak eğitmek için çaba gösteriyordu. İşçilerle konuşmalar yapıyor ve bazılarıyla birlikte Marx'ın Kapital'ini okuyordu. 1894 kışında, Lenin, bazı büyük fabrikalardan ve işletmelerin bulunduğu Nevskaya Zastava bölgesindeki işçi çevrelerinde propagandaya başlamıştı. Ayrıca Petersburg Yanı'ndaki işçi çevrelerinde ve daha sonra Vassilevsky Ostrov liman işçileri arasında bir çevrede çalışmalar sürdürüyordu.

1894 kışında Lenin, Nadejda Konstantinova Krupskaya ile tanışmasından sonra, N.K. Krupskaya ömür boyu hayat arkadaşı ve devrimci çalışmalarda yoldaşı olmuştu.

Semyannikov İşletmelerinin işçi çevresinin canlı ruhu I.V. Babuşkin'di. Babuşkin, sadık bir Leninist, Sosyal-Demokratik Partinin en önde gelen önderlerinden biriydi. Babuşkin, 1906'da, Sibirya'da kahpece vurulmuştu.

Lenin, işçi çevrelerine katılan ileri işçilerin sevgisini kazanmıştı. St. Petersburg'da, Lenin'le temasa geçen tüm işçiler oybirliğiyle onu "bizden biri" olarak gördüklerini açıklıyorlardı. En ciddi sorunlarda ~Marx'ın teorileri, burjuva toplumunun temelleri, Rusya'nın ekonomik ve siyasi durumu- çok sade ve açık konuşuyordu. Lenin çalışma çevrelerinin çalışmalarına yeni bir çehre vermişti. Marksizm propagandasını Rusya'da somut koşulların incelenmesi ile birleştirmişti. İleri işçileri eğitirken, aynı zamanda, fabrika işçilerinin çalışma şartlarını, ödeme sistemini, cezaları, ücret ayarlama yöntemlerini inceliyordu ve bu, işçilerin fabrikalardaki koşulları anlatmalarına cesaret veriyordu.

Lenin, başından beri, St. Petersburg'daki çalışmalarında, ileri işçilerin ince bir tabakasını barındıran çalışma çevrelerinde propaganda yapılmasının yetersiz olduğu görüşündeydi.

Geniş işçi kitlesi arasında ajitasyon çalışmasının gerekli olduğunu öne sürüyordu. St. Petersburg Sosyal-Demokratlarının daha ilk toplantılarında bu sorunu ortaya atmıştı.

Lenin'in çalışma çevrelerindeki propaganda çalışmasındaki tecrübesi, kendisini, bu tip

eylemden işçi sınıfının somut çıkarlarını korumak amacıyla güncel sorunlar hakkında siyasal ajitasyona geçilmesi gerektiğine daha fazla ikna etmişti. Bu yöntem, ilk olarak, 1894 sonunda, Semyannikov İşletmelerindeki huzursuzluk sırasında uygulanmıştı. Bu işletmelerde ücretlerin ödenmesindeki sistemli geciktirmeler, sonunda işçiler arasında patlamalara yol açmıştı. İşçilerin tamamen yasal olan talepleri kabul edilmiş, ama, bazıları tutuklanarak St. Petersburg'dan sürülmüştü. Lenin, bu olaylar karşısında hemen harekete geçilmesinin gerekli olduğunu düşünmüştü. İşçi çevrelerinde tartışılan bir bildiriye kaleme almıştı. Babuşkin, bildirinin yazılmasında ve dağıtılmasında aktif yer almıştı. Bu ilk ajitasyon bildirisi, St. Petersburg Sosyal-Demokratlarının bütün eylemlerinin değişiminin başlangıcını oluşturmuştu.

Kitle siyasi ajitasyonuna yönelinmesi, sadece St. Petersburg Sosyal-Demokratları için değil, aynı zamanda tüm Rusya'da işçi sınıfı hareketinin gelişmesinde kesin bir öneme sahipti. Bundan sonra kitleler arasında dağıtılan ajitasyon bildirileri sayesinde sosyal demokratların saygınlığı ve etkisi hızla büyüyordu. Bu bildirimler işçiler arasında çok popüler olmuştu. 1895 Şubat'ında, New Port (Yeni Liman) işçileri arasında huzursuzluk baş gösterdi. Lenin önderliğinde, St. Petersburg Sosyal-Demokratları liman işçilerine yönelik yayınladıkları bildiride, liman işçilerinin talepleri öne sürüldü. Bildiri, işçiler arasında önemli bir etki yarattı. Liman yöneticileri talepleri kabul etmek zorunda kaldılar. Bu zaferin önemli sonuçları vardı. Sonuç olarak sosyal demokratların etkinliği oldukça artmıştı.

Böylece, Lenin'in önderliği altında, ileri işçilerin küçük çevrelerinde Marksizmin propagandasından, geniş işçilere siyasi ajitasyona geçilmesi tarihi dönüşümü gerçekleşmişti. Lenin'in önderliği altında, devrimci sosyal demokratların yürüttüğü ajitasyon sonucunda, St. Petersburg işçilerinin hareketi büyümüşü ve Rusya işçi sınıfı tarihinde yeni bir dönemi başlatmıştı.

Lenin, bu dönemde, ajitasyonu ekonomik sorunlarla kısıtlamaya, işçilerin mücadelesini sadece işverenlere karşı ekonomik mücadele ile sınırlamaya çalışanlara (bunlar "ekonomist"ler olarak biliniyordu) karşı amcansızca mücadele etmişti. Lenin, "Ekonomizm" in belirtilerine karşı, daha 1895'in başından hemen önce, mücadele etmekteydi. St. Petersburg'da; (1895'te) St. Petersburg, Kiev, Moskova, Vilna Sosyal-Demokrat Guruplarının temsilcilerin hazır bulunduğu bir konferansta, geniş bir alanda, ajitasyon çalışmasına inisiyatif getirme ve Emeğin Kurtuluşu Grubu ile temas kurulması sorunları tartışılmıştı. Bu konferansta, iki çizgi ortaya çıkmıştı -devrimci ve oportünist-. .Konferansta, Emeğin Kurtuluşu Gurubu ile temas kurmak için temsilci olarak seçilen Lenin, 25 Nisan 1895'te İsviçre'ye gitmişti. İsviçre'de, ilk defa Plekhanov'la buluştu. Emeğin Kurtuluşu Grubu ile ortak eylemler konusunda, Plekhanov ve diğer üyelerle bir anlaşmaya varılmıştı. İzlenecek siyaset ve örgütlenme ilkeleri sorunları üzerinde tartışılmıştı. Emeğin Kurtuluşu Grubu, işçiler için popüler yayın çıkarmayı, Lenin'in önerisi üzerine kabul etmişti. Görüşmeler sırasında, Lenin ve Plekhanov arasında, ilkelerin bazı sorunları üzerinde anlaşmazlık olduğu ortaya çıkmıştı. Lenin'in Struve'u eleştiren yazılarını okuduktan sonra, Plekhanov, Lenin'in

liberallere karşı ortaya koyduğu taktiklerine karşı olduğunu belirtmişti. Plekhanov, proletaryanın müttefiki olarak köylülüğün önemini küçümsüyordu ve liberal burjuvaziyi Rusya'da burjuva-demokratik devrimin itici gücü olarak kabul ediyordu. Tarihi materyalizmin bazı sorunları üzerinde de anlaşmazlık olduğu açığa çıkmıştı.

Lenin yurtdışında iken, F. Engels ciddi olarak hasta idi ve Lenin'i görecekte durumda değildi. Lenin, Paris'te, Marx'ın güveyisi olan Fransız sosyalisti Paul Lafargue ile buluşmuştu. F. Engels, 5 Ağustos 1895 'te öldü. Lenin, "Frederick Engels" başlığı altında kısa bir makale yazmıştı. Bu kısa makale, Marx'ın arkadaşı ve devrimci Marksizm'in kurucularından Frederick Engels' in hayatı ve eylemleri üzerine uluslararası yazında varolan en iyi makedir.

Lenin, yurtdışında bulunuşundan yararlanarak, Rusya'da bulunmayan Marx ve Engels'in bazı eserlerini incelemişti.

7 Eylül 1895'te, Lenin, Rusya'ya dönmüştü. Vilna'ya giderek, Rusya'ya Marksist yazının sokulması için temaslar ayarlamış ve daha sonra da Moskova ve Orekhova-Zuyevo'yu ziyaret ederek, yerel sosyal demokratlarla temaslar kurmuştu. Lenin, işçi sınıfının önünde duran görevlerle o dönemdeki sosyal demokrat örgütlerin amatör yöntemleri ve sıkı birliğin eksikliği üzerinde çok durdu. Marksist bir işçi partisi hala yoktu. 1902'de, Ne Yapmalı? adlı yapıtında, Lenin, o dönemde nasıl düşündüğünü şöyle anlatır:

"Bir zamanlar çok geniş ve çok kapsamlı görevleri kendi üzerine alan bir inceleme çevresinde çalışmaktaydım ve o çevrenin üyeleri olan hepimiz çok tanınmış bir sözü değiştirerek, "Bize bir devrimciler örgütü verin, Rusya'yı altüst ederiz" diyebileceğimiz bir tarihsel anda, amatörler gibi hareket ettiğimiz bilincinde olduğumuz için, çok acı çekiyorduk." (Lenin, Ne Yapmalı, sf.466-67, Cilt 5)

Lenin, St.Petersburg'daki çalışmalarının daha başında, Rusya'da Sosyal-Demokrat örgütünü sağlamlaştırmak ve genişletmek için çalışmaya koyulmuştu. Rusya'ya dönüşünde, daha büyük bir enerji ile bu göreve sarılmıştı. Hemen hemen her gün, işçi sınıfı bölgelerini ziyaret ediyor, toplantı ve konferanslar yapıyor, işçilerle konuşuyor ve sosyal-demokrat örgütü üyelerine direktifler veriyordu. St. Petersburg'da var olan tüm Marksist işçi çevrelerini -20 kadardı- bir örgütte -İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda Mücadele Birliği- birleştirmişti. Böylece, devrimci Marksist bir Partinin oluşturulması yolunu açmıştı.

Lenin, Mücadele Birliğinin eylemlerini merkezîyetçilik ve sıkı disiplin ilkeleri üzerine oturtmuştu. Birlik, merkezi bir gurup tarafından yönlendiriliyor, fakat eylemlerin doğrudan kontrolü, Lenin önderliğinde gurubun 5 üyesi tarafından yönlendiriliyordu. Lenin, aynı zamanda, Birlik'in yayınlarının editörü idi. Örgüt bölgelere ayrılıyor ve bu bölgelerin her birinin en ileri ve sınıf bilinçli işçiler arasından seçilen ve bölge gurupları ve fabrikalarla temasları sürdüren bir örgütleyicisi vardı. Ayrıca, fabrikalarda, yazın (literatür) dağıtan ve ne olup bittiği konusunda bilgi veren örgütleyiciler vardı. Büyük fabrikalarda, Marksizm teorisine ek olarak güncel siyasi konuların tartışıldığı işçi çevreleri oluşturulmuştu. Gerçekte, bu çevreler fabrikalarda sosyal-demokrat hücre görevini görüyordu.

Lenin önderliğinde, Mücadele Birliği işçi sınıfı hareketi ile sıkı sıkıya bağlı idi. Lenin, fabrikalardaki durumu yakından takip ediyor ve işçilerin düşünceleri hakkında bilgi veriyordu. Thornton Tekstil İşletmelerinde huzursuzluk baş gösterdiğinde, Lenin dikkatle işçilerin durumları, cezalar vs. hakkındaki tüm bilgileri topladı. İşçilerin düşündükleri ve durumları konusundaki bilgisi grev hareketine sağlam önderlik getirmesini sağlamıştı.

Mücadele Birliği, Thornton işletmelerinde iyi örgütlenmiş bir greve önderlik etmişti. 5 Kasım 1895'te Birlik yayınladığı bildiride, öne sürdüğü taleplerle işçiler üzerinde öyle bir etki bırakmıştı ki, ertesi gün, işçiler greve gitmişti. Grev başarılı olmuştu ve St. Petersburg'daki grev hareketine güçlü bir coşku vermişti.

Ekonomik ve siyasi taleplerin birleştirildiği her bildiri, işçilerin mücadeleci ruhunu yükseltiyordu. İşçiler arasında Birlik'in saygınlığı büyümüştü. Başka grevler de yürüten Birlik'in etkisi, özellikle, 1896 yazında patlak veren büyük tekstil grevinde kendini göstermişti.

İşçi Sınıfının Kurtuluşu Yolunda Mücadele Birliği, Lenin önderliğinde Rusya'da SOSYALİZM İLE İŞÇİ SINIFI HAREKETİNİ BİRLEŞTİREN, çarlığa karşı işçilerin mücadelesini EKONOMİK VE SİYASİ TALEPLERLE BİRLEŞTİREN ilk kuruluşu. Lenin şöyle yazmıştı:

"İşçi sınıfı hareketi ve Sosyal Demokratlar arasındaki sağlam ve sürekli bağı yerleştiren 1894-1895'te yürütülen ajitasyon ve 1895-96 grevleri -ve sadece bu- idi." (Lenin'in Biyografisi, sf.23)

St. Petersburg Mücadele Birliği, Rusya'nın diğer şehir, kasaba ve bölgelerinde işçi çevrelerinin benzer birlikler içerisinde kaynaşmasında güçlü bir atılım yaptı.

Lenin, Birlik'in çalışmalarının hiç de yeterli olmadığı görüşünde idi. Birlik'in partinin temeli olması gerektiğini düşünüyordu ve Rusya'nın değişik şehir ve kasabalarındaki Sosyal-Demokratların birleştirilmesi üzerinde duruyordu. Bu yönde oldukça çok çalışmalar yürütülmüştü. Birlik'in diğer şehirlerdeki Sosyal-Demokratik örgütlerle hali hazırda (15 şehirde) bağları vardı." Bu bağların genişletilmesi ve güçlendirilmesi gerekiyordu. Bu, somut olguları ve işçi sınıfı mücadelesinin nihai hedeflerini formüle edecek olan bir gazete aracılığıyla başarılacaktı. Böyle bir gazetenin birinci sayısı (Rabocheyo Dyelo -İşçilerin Davası) hali hazırda basım için hazırlanmıştı.

Lenin, bu gazetenin birinci sayısı için üç makale yazmıştı: Baş makale "Rusya İşçilerine" başlığını taşıyordu. Bu makale, Rusya'da işçi sınıfının tarihi görevi ve ilk olarak siyasi özgürlük için mücadeleyi işliyordu. Fakat, Lenin bu planı uygulamaktan engellenmişti. 8 Aralık 1895'te, Çarlık hükümeti jandarmaları Birlik üzerine saldırarak,örgütleyicisi ve önderi Lenin de dahil olmak üzere büyük sayıda üyelerini tutuklamıştı.

Lenin'in ve Birlik'in diğer üyelerinin tutuklanmasına karşı işçiler siyasi talepler içeren bir bildiriye fabrikalarda dağıtmışlardı. St. Petersburg'da kaldığı iki yıldan fazla süre,

Lenin'in hayatında oldukça önemli bir yere sahipti. Bu dönemde, işçilerle kaynaşmış ve bu, kendisi için devrimci eylemin bir okulu olarak hizmet görmüştü. Burada, Rusya'da ilk defa, genel işçi sınıfı hareketi ile sosyalist hareketi birleştirmeye başlamıştı ve işçi sınıfı hareketine dayanan ilk devrimci partinin embriyosu olan İşçi Sınıfının Kurtuluşu Yolunda Mücadele Birliği'ni kurmuştu. St. Petersburg Mücadele Birliği'nde elde ettiği devrimci tecrübe, daha sonra Rusya'da Marksist Partinin oluşturulması çalışmalarına yardımcı olmuştu. Lenin, "Rus Sosyal-Demokratlarının Görevleri" adlı makalesinde bu tecrübeyi şöyle aktarıyordu:

"... İnkâr edilebilir mi ki, böyle bir örgüt, en azından, Rusya'da işçi sınıfı hareketinin büyük merkezlerini (St. Petersburg, Moskova-Vladimir ve güney bölgeleri ve aynı zamanda Odessa, Kiev, Saratov vs. gibi en önemli kasabalar) birleştirse, hizmetinde devrimci bir organa sahip olursa ve Mücadele Birliği'nin St. Petersburg işçileri arasında otoriteye sahip olursa, inkâr edilebilir mi ki, böyle bir örgüt, Çağdaş Rusya'da muazzam siyasi bir faktör, hükümetin bütün iç ve dış politikasında hesaba katmamazlık edemeyeceği bir faktör olacaktır. Proletaryanın sınıf mücadelesine önderlik ederek işçiler arasında örgüt ve disiplin geliştirerek, onlara acil ekonomik talepleri için mücadele etmede ve sermayeden konum üzerine konum kazanmada yardım ederek, işçileri siyasi olarak eğiterek ve sistemli ve sapmaz bir şekilde mutlakiyete saldırarak ve proletaryaya, polis hükümetinin ağır pençesini hissettiren her Çar taraftarı başıbozuk için hayatı bir eziyet haline getirerek-böyle bir örgüt, bir ve aynı zamanda bizim şartlarımıza uyan bir işçi partisi ve mutlakiyete karşı yönelmiş güçlü bir devrimci parti olacaktır ..." (Rus Sosyal Demokratlarının Görevleri, Seçme Eserler, sf. 510, İngilizce Baskı, 1944)St. Petersburg'da, Lenin proletaryaya sınıf düşmanlarıyla ilk devrimci çatışmalarda önderlik edip otokrasiye ve burjuvaziye karşı kesin saldırıya hazır olması için işçi sınıfını eğitti. Ayrıca, burada, Narodizme , "Legal Marksizm"e ve "Ekonomizm" in ilk belirtilerine karşı amansız bir mücadele yürüttü. Lenin, bu mücadele içerisinde sıkı sıkıya kenetlenmiş, kendi görüşlerini paylaşan ve mücadelede ortakları ve Bolşevik Partinin yaratıcıları haline gelen erkek ve kadınlardan oluşan bir grubu yetiştirdi.

19. yüzyılın sonunda sosyal hayatın her alanında önemli değişiklikler yer alıyordu. Kapitalist dünya, yeni bir çağa; emperyalizm çağına girmişti. Proletarya partisinin nasıl örgütleneceği sorunu ve işçi sınıfı mücadelesinin strateji ve taktik sorunları ortaya çıkıyordu. Rusya, devrimci hareketin merkezi (odak noktası) haline gelmişti. Rusya'da büyük bir popüler devrim olgunlaşmaktaydı.

Bu geniş nokta, Marx ve Engels'in militan bayrağını, devrimci Marksizm bayrağını yüksellere kaldıran Lenin sahneye çıkmıştı.

1896 yazında, İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda Mücadele Birliği'nin çalışmaları ürününü vermeye başlamıştı. St. Petersburg'ta otuz bin dokuma işçisi greve gitmişti. Bu, tüm Sosyal-Demokratik örgütün katıldığı, başlangıçta sokak ajitasyonu olan bir kitle hareketiydi. 29 Ocak 1897'de Mücadele Birliği'ne cezalar kondu. Lenin, Doğu Sibirya'ya sürgün cezasına çarptırıldı. Sürgüne gitmeden önceki üç gün içerisinde, Lenin ve Mücadele Birliği'nin diğer birkaç "eski" ve "genç" üyelerinin bir araya geldiği bir toplantıda, keskin ayrılıklar ortaya çıktı. "Eski" üyelerin düşüncelerinin tersine, "genç" üyeler, temel görevin grevcilerin

desteklenmesi ve kültürel amaçlar için “işçi fonları” toplanması olduğunu öne sürüyorlardı. İşçilerin siyasi özgürlükler ve sosyalizm için mücadele etme düşüncesine karşı çıkıyorlardı. Ayrıca, işçi sınıfı önderliğinde, bir devrimciler örgütünün oluşturulmasına da karşı çıkıyorlardı. Sadece sendika çizgisi üzerinde işçilerin örgütlenmesini savunuyorlardı. Lenin, "Ekonomizm" olarak nitelendirdiği bu görüşe hemen karşı çıkmıştı.

Lenin gerek hapiste, gerekse sürgünde iken Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi üzerine çalışmasını sürdürüyordu.

Lenin, 3 yıllık sürgün hayatı boyunca 30'dan fazla eser yazdı. Bunlardan en önemlileri: Rusya'da Kapitalizmin Gelişmesi, Rusya Sosyal-Demokratlarının Görevleri, Ekonomik Romantizmin Karakterizasyonuna Katkı, Reddettiğimiz Miras, Tarımda Kapitalizm, Rusya Sosyal-Demokratlarının Bir Protestosu, Partimizin Taslak Programı. Bu eserlerinde, Lenin, işçi sınıfı hareketinin temel sorunlarını formüle etti ve çözümler getirdi: Partinin programını ve taktiklerini formüle etti. Narodizme karşı mücadeleye devam etti. "Legal Marksistlere saldırdı ve “Ekonomizm”e karşı kampanyasını hızlandırdı.'

Lenin, 1897 sonunda yazdığı Rusya Sosyal-Demokratlarının Görevleri'nde, St. Petersburg Mücadele Birliği'nin çalışmalarını topladı ve Rus devrimci Sosyal-Demokrasinin teorik temeli için siyasi program ve taktiklerini formüle etti. Marksist Partinin sosyalist ve demokratik çalışmaları arasındaki kopmaz bağa işaret etti, burjuva demokratik devrimde işçi sınıfının muhalefet ve devrimci partilere karşı tavrını açıkladı, bu devrimde proletaryanın oynayacağı öncü rolüne dikkat çekti, silahlı ayaklanmanın otokrasiyi devirmede bir araç olduğu sonucunu öne çıkardı ve işçi partisi için Marksist teorinin belirleyici önemini vurguladı. "Devrimci bir teori olmadan devrimci bir hareket olamaz " düşüncesini ilk defa bu eserinde formüle etti. Bu broşür, Rusya 'da faaliyet gösteren tüm Sosyal Demokratların taktik platformu olarak hizmet etti.

Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin Kongresi 1. Kongresi 1898'in Mart ayında, Minsk'te toplandı. RSDİP'nin 1. Kongresinde temsil edilen örgütler şunlardı:

1. İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda St. Petersburg mücadele Birliği
2. İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda Moskova Mücadele Birliği
3. İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda Kiev Mücadele Birliği
4. İşçi Sınıfının Kurtuluşu Uğrunda Ekaterinaslov Mücadele Birliği
5. Rabochaya Gazeta (İşçi Gazetesi) (Kiev)
6. Bund (Letonya, Polonya ve Rusya Yahudi İşçileri Birliği)

Kongreye yukarıdaki 6 örgütü temsil eden dokuz delege katılmıştı. Üç günlük bir zaman süresince toplanmıştı. Kongre, sadece partiyi kurma, Merkez Komitesini seçme (Eidemann, Kremer ve S.I. Radcenko) ve bir manifesto yayınlamakla sınırlı kalmıştı.

Örgütlenme sorununda, 1. Kongre merkezi bir partinin gerekliliğini ortaya koymamış; tersine, Bund'la ilgili olarak federal ilkeyi onaylamıştı. Böylece Bund, Partide bağımsız ve otonom konumunu korumuştur. Bu ilke, Bund'un gerek program, gerekse örgütlenme ve taktiklerle ilgili olarak oportünist eğilimlerini geliştirmesine zemin hazırlamıştı.

I. Kongre, Rabochaya Gazeta'yı Partinin Merkez Organ'ına dönüştürme kararı almıştı. Merkez Komitesi'ne diğer örgüt ve partilerle temaslar kurma yetkisini vermişti.

Kongreye katılanlar evlerine döner dönmez tutuklanmışlardı. Hareketin önemli olduğu merkezlerde tutuklanmalar hızlı bir şekilde sürmüştü. I. Kongre, RSDİP'nin kuruluşunu ilan etmişti; fakat, tüm Rusya Parti örgütü hemen çarlık polisi tarafından yok edilmişti. Tekrardan restore edilebilmesi için aradan beş yıl geçmişti (1903).

14 Mart 1898'de toplanan I. Kongre, Partinin kurulduğunu açıklamakla birlikte, dağınık Marksist çevre ve örgütleri bir çatı altında birleştirmeyi başaramamıştı. Amatörce yöntemler sürmeye devam etmişti ve kongreden sonra, yerel örgütler içerisinde karışıklık yayılmaya devam etmişti. Bu "Ekonomizm" in işçi sınıfı hareketi içerisinde büyümesine olanak sağlayan şartları yaratmıştı.

"Ekonomist"lerin Rusya işçi sınıfı içinde esas oportünist gurup olduğunu Lenin'den daha iyi kimse anlamamıştı ve bunlara karşı amansız bir mücadele verilmezse nasıl bir tehlike oluşturabileceklerini kavramıştı. Neticede, 1899'da "Ekonomistler" sözde "Credo"yu (program veya inanç açıklamasını) yayınladıklarında, Lenin hemen onlara karşı kavgaya girişmek için tüm güçleri toplamaya girişmişti. Lenin, bu amaçla, "Rusya Sosyal Demokratlarının Bir Protestosu" hazırladı ve onun inisiyatifinde, Minusinsk Okrug'da Sosyal-Demokratik sürgünlerin bir konferansına tartışılması için sundu. Konferans, bu protestoyu onayladı. "Rusya Sosyal Demokratlarının Bir Protestosu"nda, Lenin, "Ekonomist"leri Marksizm'i terk etmelerinden, işçi sınıfının kendi bağımsız, siyasi partisi olması gerektiğini reddetmelerinden ve işçi sınıfını burjuvazinin bir uzantısı haline dönüştürmeye çalışmalarından dolayı suçladı. Lenin şöyle yazmıştı:

"Biz inanıyoruz ki, oportünist görüşleri Rusya'ya taşımak için yapılan her girişim, Rusya Sosyal demokratlarının büyük bir çoğunluğunun aynı ölçüde kararlı bir direnmesiyle karşılaşacaktır." (Rusya Sosyal-Demokratlarının Bir Protestosu, Toplu Eserler, Cilt 4, sf. 23, İngilizce Baskı)

"Protesto", Sosyal-Demokatlara tüm çabalarını Partinin örgütlenmesi görevi üzerine yoğunlaştırma çağrısı yapıyordu. Bu "Protesto", tüm Rusya'daki Marksist örgütler arasında ve Marksist siyasi sürgünler arasında dağıtılmıştı. "Ekonomist"lere karşı mücadelede önemli bir rol oynadı ve devrimci sosyal demokratları birleştirmeye hizmet etti." (SBKP/B Tarihi - Kısa Ders, sayfa 23, İngilizce Baskı)

Sürgün döneminin sonuna doğru, Lenin dikkatini gelecekteki devrimci çalışmalarına çevirdi. “Programımız”, “Şu Andaki Görevimiz”, “Acil Bir Sorun” adlı ünlü makalelerinde devrimci proleter bir partinin oluşturulması planını çizdi. Bu makalelerin, RSDİP’nin 1. Kongresinde, Partinin merkez organı olarak kabul edilen Rabochaya Gazeta’da yayınlanması planlanmıştı. Lenin, bu makalelerinde, devrimci Sosyal-Demokratlarının en önemli görevinin, Marksizm’in sözde “kritik” (“eleştiri”)lerine karşı savaşmak ve devrimci teorinin saflığını korumak olduğu yolunda uyardı. Aynı zamanda, Marksizm’in teorisinin işçi sınıfı hareketinin pratik tecrübesi ışığında geliştirilmesi gerektiğini vurguladı. “Programımız” adlı makalesinde, Lenin şöyle yazmıştı:

Biz Marx’ın teorisini, bitirilmiş ve dokunulmaz bir şey olarak asla görmüyoruz; tersine bizim inancımıza göre, bu teori yalnızca, sosyalistlerin, yaşamın gerisinde kalmak istemiyorlarsa, her yönde daha da geliştirmek zorunda oldukları bilimin temelini atmıştır. Bizim kanımızca , Marx’ın teorisini bağımsız olarak (altını Lenin çizdi) daha çok geliştirmek, özellikle Rusya sosyalistleri için zorunludur, çünkü bu teori yalnız, ayrı ayrı, İngiltere’de, Fransa ’da olduğundan başka türlü uygulanan genel ilkeleri verir.” (Lenin, Programımız, Toplu Eserler, Cilt 4, sayfa. 211-212, İngilizce Baskı)

Lenin, Rusya işçi sınıfının tarihi görevini yerine getirmek için, amatör metodları terkedip, devrimci proletarya partisini inşa etmesi gerektiğini söylüyordu. Fakat, aynı zamanda, Rusya Marksistlerinin BatıAvrupa işçi partilerini mekanik bir şekilde model olarak almamaları, uluslararası ve Rusya işçi sınıfı hareketlerinin tecrübelerini eleştirel olarak incelemelerini ve partiyi inşa etmede kendi bağımsız çizgilerini takip etmeleri üzerinde durdu. "Şu Andaki Görevimiz" adlı makalesinde, Lenin bunun önemini şöyle açıklamıştı:

“Batı Avrupa’daki Sosyalizm ve demokrasi tarihi, Rus devrimci hareketi tarihi, işçi sınıfı hareketimizin tecrübesi işte, Partimiz için anlamlı örgütlenme ve anlamlı taktikleri hazırlayıp tamamlamak için özümlememiz gereken materyaller bunlardır. Fakat, bu materyalin 'analizi', hiçbir yerde hazır modeller olmadığından bağımsız olarak yapılmalıdır.” (Lenin, Toplu Eserler, Cilt 4, sayfa 219, İngilizce Baskı)

Lenin’in görüşüne göre, Sosyal-Demokratların ideolojik ve örgütsel olarak toparlanabilmesi için, Partinin inşası için en önemli araç tüm-Rusya çapında siyasi bir gazete idi. Yukarıda bahsi geçen makalede, Lenin şunları diyordu:

“Kanımızca, şu anda en acil görev bu sorunların çözülmesi çalışmasına koyulmak ve bu amaç için acil hedefimiz bütün yerel gruplarla sıkı sıkıya bağlı ve düzenli olarak çıkacak bir parti organının yayınlanması, kurulmasıdır. (altını Lenin çizdi) Kanımızca, Sosyal-Demokratların şimdi yakın gelecekteki bütün eylemleri bu görev üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.” (Lenin, Toplu Eserler, Cilt 4, sayfa 218, İngilizce Baskı)

29 Ocak 1900’de, Lenin sürgündeki Shuskenskoye’den, tüm-Rusya çapında Marksist bir Parti inşa etme ve Marksist bir gazete kurma planını hemen uygulamak için çalışmaya koyulmada, tamamen kararlı olarak ayrıldı. Böyle bir gazete, en sonunda, Iskra (Kıvılcım) ismi ile, ilk sayısı Aralık 1900’de ortaya çıktı. Lenin, bütün bir yılını (1900) gazetenin temelini atmaya ayırdı. Gazetenin, çarlık polisinden uzak, yurtdışında basılması gerekiyordu. Fakat, öncelikle

Rusya içinde belli sayıda Sosyal-Demokratlarla Iskra için destek elde etme, çalışmalarını ayarlama ve gazeteyi sürdürebilmek için maddi kaynaklar elde etmek gerekiyordu.

Lenin'in şehir ve bölgelerin durumu, süregelen görüşlerin çatışması, örgütsel dağınıklık hakkında doğrudan bilgisi olduğundan, Partiyi inşa etmek için seçtiği metodların doğruluğuna bir o kadar daha fazla ikna olmuştu.

Birkaç yerel komitenin Partiyi kurmak amacıyla hemen bir kongre toplama çabalarını duyduğunda, bunun bir yanlışlık olduğunu düşünüyordu. Lenin'in görüşüne göre, herşeyden önce ideolojik ve örgütsel birlik sağlanmalıydı; ki, kongre, Partinin oluşturulması sürecinde başlangıç değil, en son dereceye varması eylemi olmalıydı.

Lenin, Partinin gerçek kurucusu ve önderi idi. İşçi sınıfının en iyi unsurları onun etrafında toplanmaya başlamıştı bile...